

ZWIĄZEK POWIATÓW POLSKICH

ASSOCIATION OF POLISH COUNTIES
(member of Council of European Municipalities and Regions)

Pałac Kultury i Nauki, XXVII piętro, 00-901 Warszawa 134,
Plac Defilad 1, skr. pocztowa 7, tel. (22) 656 63 34, fax. (22) 656 63 33

Adres do korespondencji: 33-300 Nowy Sącz 1, skr. pocztowa 119, tel. (18) 477 86 00,
fax. (18) 477 86 11, e-mail: biuro@powiatypolskie.pl, www.zpp.pl

PREZES ZARZĄDU

Ludwik Węgrzyn
POWIAT BOCHENSKI

WICEPREZESI ZARZĄDU

Robert Godek
POWIAT STRZYŻOWSKI

Janina Kwiecień
POWIAT KARTUSKI

Ewa Masny-Askanas
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Krzysztof Nosal
POWIAT KALISKI

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI /woj. ŚLĄSKIE/

Zenon Rodzik
POWIAT OPOLSKI /woj. LUBELSKIE/

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI /woj. PODLASKIE/

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

Marek Tramś
POWIAT POLKOWICKI

CZŁONKOWIE ZARZĄDU

Sebastian Burdzy
POWIAT ŚREDZKI

Zbigniew Deptuła
POWIAT MAKOWSKI

Edmund Kaczmarek
POWIAT JĘDRZEJOWSKI

Franciszek Koszowski
POWIAT ŚWIECKI

Edmund Kotecki
POWIAT BRZEZIŃSKI

Józef Kozina
POWIAT GŁUBCZYCKI

Adam Krzysztoń
POWIAT ŁANCUCKI

Tadeusz Kwiatkowski
POWIAT DĄBROWSKI

Krzysztof Lis
POWIAT SZCZECINECKI

Andrzej Nowicki
POWIAT PISKI

Marek Pławiak
POWIAT NOWOSĄDECKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Józef Swaczyna
POWIAT STRZELECKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Andrzej Szymanek
POWIAT WIERUSZOWSKI

CZŁONKOWIE

Marek Chciałowski
POWIAT GARWOLIŃSKI

Andrzej Ciołek
POWIAT GOŁDAPSKI

Janusz Guzdek
POWIAT DZIERŻONIOWSKI

Józef Jodłowski
POWIAT RZESZOWSKI

Krzysztof Maćkiewicz
POWIAT WĄBRZESKI

Szczepan Ołdakowski
POWIAT SUWALSKI

Andrzej Opala
POWIAT ŁÓDZKI WSCHODNI

DYREKTOR BIURA

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0531/136/16

Warszawa, 24 czerwca 2016 roku

Szanowny Pan

Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu RP

w odpowiedzi na Pana pismo z dnia 20 maja 2016 roku z prośbą o przedłożenie opinii do projektu ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, poniżej przedstawiam stanowisko Związku Powiatów Polskich dotyczące przedmiotowego projektu.

Na wstępie należy jednoznacznie wskazać, że Związek Powiatów Polskich docenia intencje posłów w zakresie podjęcia inicjatywy ustawodawczej umożliwiającej udzielenie pomocy finansowej jednostkom samorządu terytorialnego z tytułu realizacji przez nie roszczeń reprivatyzacyjnych spadkobierców byłych właścicieli znacjonalizowanych nieruchomości. Warto bowiem wskazać, że podstawowym problemem jednostek samorządu terytorialnego, które przejęły część tego mienia jest fakt, że roszczenia reprivatyzacyjne kierowane w stosunku do nich, dotyczą nieruchomości wykorzystywanych dla prowadzenia działalności użyteczności publicznej w obszarze np. edukacji (szkoły, ośrodki wychowawcze) czy pomocy społecznej (domy dziecka, domy samopomocy, domy pomocy społecznej).

Dlatego szanując wysiłek projektodawców, celem doprecyzowania ich intencji, wyrażonej w uzasadnieniu, oraz mając na uwadze istotę problemu, z jakim borykają się jednostki samorządu terytorialnego, po przeanalizowaniu treści projektu ustawy niniejszym przedstawiam uwagi ZPP do proponowanych przez posłów zmian.

Po pierwsze, wątpliwości ZPP budzi brzmienie art. 1 projektu ustawy w zakresie zmiany art. 56 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 roku o komercjalizacji i prywatyzacji. Projektodawcy zaproponowali, by środki zgromadzone na rachunku

Funduszu Reprywatyzacji były przeznaczone na realizację porozumień zawieranych przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz jednostki samorządu terytorialnego w sprawie dotacji celowych na rzecz jednostek samorządu terytorialnego przeznaczonych na **dofinansowanie zaspokajania przez te jednostki roszczeń byłych właścicieli mienia przejętego przez Skarb Państwa poprzez wypłatę świadczeń wynikających z prawomocnych wyroków i ugód sądowych oraz ostatecznych decyzji administracyjnych wydanych w związku z nacjonalizacją mienia**. Należy zwrócić uwagę, że projektodawcy założyli, że dotacja stanowi pomoc w razie zaspokajania przez JST roszczeń reprywatyzacyjnych jedynie poprzez wypłatę świadczeń – a zatem środki pochodzące z dotacji nie będą mogły stanowić wsparcia dla samorządów w przypadku rozstrzygnięć zobowiązujących samorządy do zwrotu nieruchomości w naturze. Zgodnie z interpretacją Ministerstwa Skarbu Państwa, w przypadku gdy możliwy jest zwrot w naturze własnej nieruchomości dawnym właścicielom lub ich następcom prawnym, nie ma prawnej możliwości wykorzystania środków z Funduszu Reprywatyzacji.

Należy zauważyć, że to właśnie obowiązek zwrotu nieruchomości w naturze jest podstawowym problemem jednostek samorządu terytorialnego. Jak już wskazano powyżej, w dużej mierze, na terenie nieruchomości objętych roszczeniami reprywatyzacyjnymi prowadzona jest działalność publiczna. Działalność tę samorządy chcą i muszą wykonywać, jednak do jej prowadzenia niezbędny jest określony zasób lokalowy (np. w odniesieniu do szkół, domów dziecka, domów pomocy społecznej). JST nie posiadają wystarczających środków finansowych na stworzenie nowej bazy lokalowej dla funkcjonujących już jednostek w miejsce nieruchomości zwracanych dawnym właścicielom lub ich spadkobiercom.

Zaproponowane brzmienie art. 56 ust. 1 pkt 1 lit c ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji nie rozwiązuje wyżej zaprezentowanego problemu.

Ponadto, wyżej omawiany przepis wymaga doprecyzowania w zakresie zdefiniowania roszczeń byłych właścicieli, których zaspokajanie może być dofinansowane z Funduszu. Należy bowiem zwrócić uwagę, że stwierdzenie „w związku z nacjonalizacją mienia” nie zostało zdefiniowane w żadnej ustawie (choć zostało użyte w art. 56 ust. 1 pkt 1 lit a zmienianej ustawy). W praktyce taki zapis może budzić wątpliwości interpretacyjne.

Po drugie, zgodnie z proponowanym art. 56 ust. 4e ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji, dotacja, o której mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1 lit c może zostać udzielona, jeżeli pozwala na to stan środków finansowych zgromadzonych na rachunku Funduszu. W naszej ocenie zapis ten jest nieprecyzyjny, zwłaszcza wobec braku rozporządzenia dot. gospodarowania Funduszem Reprywatyzacji. Nie wskazano bowiem jaki podmiot i według jakich kryteriów będzie oceniał istnienie ww. przesłanki. Należy domniemywać, że regulacje

dot. rozstrzygnięcia o podziale środków zgromadzonych na rachunku Funduszu winny być przedmiotem rozporządzenia, o którym mowa w art. 56 ust. 6.

Po trzecie, na podstawie art. 56 ust. 4e zmienianej ustawy, jednostka samorządu terytorialnego ubiegająca się o udzielenie przedmiotowej dotacji musi wykazać szczególne okoliczności uzasadniające udzielenie dotacji, w tym związane z jej sytuacją finansową uniemożliwiającą samodzielne zaspokajanie przedmiotowych roszczeń. Projektodawcy nie wskazali czy samodzielne zaspokajanie oznacza finansowanie ze środków własnych, czy też z wykorzystaniem kredytów, jakie może zaciągnąć dana JST. Nie wskazano też jakie inne okoliczności szczególne uzasadniające udzielenie dotacji (poza sytuacją finansową) miałyby wykazać JST.

W naszej opinii, wszystkie wskazane powyżej kwestie wymagają możliwie dokładnego uszczegółowienia – od nich bowiem zależy to, czy ubiegająca się o dotację celową jednostka otrzyma wsparcie czy też nie. Istotą dotacji celowej jest konkretne wskazanie przede wszystkim celu oraz warunków, jakie powinien spełniać podmiot wnioskujący o jej udzielenie.

Niezależnie od zaprezentowanych uwag dot. szczegółowych rozwiązań zawartych w ustawie, zastrzeżenia ZPP budzi projektowane uchylenia art. 69 h ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji. Z punktu widzenia interesu społecznego wskazanym jest, by m.st. Warszawa jako podmiot szczególnie obciążony roszczeniami reprivatyzacyjnymi, otrzymał dotację, o której mowa w art. 69 h za rok 2016. Należy zauważyć, że procedowanie przedmiotowej nowelizacji odbywa się w połowie okresu rozliczeniowego, na który m.st. Warszawa ma zaplanowany budżet. W budżecie tym uwzględniono kwotę dotacji z Funduszu i nagle zmiana stanu prawnego w czerwcu 2016 roku sprawiłaby Warszawie wiele trudności natury finansowej. Wprawdzie m.st. Warszawa nadal może ubiegać się na równi z innymi jednostkami samorządu terytorialnego o udzielenie dotacji na podstawie projektowanych przepisów, jednak wobec powiększenia katalogu potencjalnych wnioskodawców, a przede wszystkim modyfikacji celów, na jakie mogą zostać przeznaczone środki zgromadzone na rachunku Funduszu, kwota ewentualnej dotacji będzie niewątpliwie niższa niż ta, której Warszawa miała prawo spodziewać się na podstawie aktualnie obowiązujących regulacji.

W związku z powyższym, proponujemy, by nowe rozwiązania zostały wprowadzone po udzieleniu dotacji m.st. Warszawie za 2016 rok.

Z poważaniem

Prezes Zarządu
Związku Powiatów Polskich

Ludwik Węgrzyn